

и около 10 часа вечерята прѣднитѣ части на авангарда бѣха достигнали до срѣдата на подѣма. Кѣмъ това врѣмя ги настигна 12-ия стрѣлковъ баталионъ. Понеже стрѣлцитѣ се назначаваха въ членъ отрядъ, а Казанския баталионъ съ саперитѣ като работници, то, за прикриване на послѣднитѣ стрѣлцитѣ се пропустнаха на напрѣдъ. *Това надпрѣдварване, обаче, по дълбокия до 2 аршина снягъ и при нощната темнина, се обгърна въ пълно размѣсване на тия две части.* Около 11 часа прѣзъ нощта изгрѣ мѣсеца и въ челото на авангарда, на една отъ тераситѣ, се събра една компактна масса отъ 250—260 души, състояща отъ уралцитѣ и 2-рата рота на 12-ия стрѣлковъ баталионъ. Тукъ се намираха и 5—6 души селени проводници. Началника на щаба на Българското Опѣлчение подполковникъ графъ Келеръ взе командуванието на този малък членъ отрядъ и рѣши да продължава движението безъ да чака расчистванието на пътя, та съ това *да испрѣвари и заеме прѣзала, прѣди турцитѣ да сж се опитали да побгъркатъ на тѣзи важна задача.*

Движението на челния отрядъ понататѣкъ бѣше извънрѣдно трудно, тѣй като трѣбваше да се върви по нерасчистенъ път; конетѣ на уралцитѣ затываха въ сняга на мѣста до толкова, че трѣбваше да имъ се помага за да излѣзатъ. Войниците бѣха принудени чѣсто да се катерятъ пълзишкомъ, като се удържаха отъ клониците на шубрацитѣ и дърветата. Силната жажда страшно мжчаше хората и конетѣ и тя се слабо утоляваше съ гълтанието на снягъ и лѣдъ. Слѣдъ неимоверни трудове, най послѣ, около 6¹/₂ часа сутрента на 25-то число, челния отрядъ излезе на Вѣтрополѣ. Поляната не бѣше заета и графъ Келеръ, слѣдъ една къса почивка, настѣпи и зае върха Караджа. Около 8 часа почнаха да пристигатъ на поляната и другитѣ части на авангарда. Българскитѣ дружини, които бѣха трѣгнали въ 10 часа прѣзъ нощта отъ Топлешъ, пристигнаха